

faae et Stjær af Ubillighed og Inhumanitet, som det ikke kan være ønskeligt, at Staten skulde have lige overfor sine Medkontrahenter. Selv om vi stillede os paa det andet Mindretals Standpunkt, komme vi imidlertid ikke ud af dette Forhold, hvori vi nu staa, vi faae ikke noget nyt eller klart retligt Grundlag for Statens Forhold til Østersforpagterne. Der er altsaa ikke noget Birteligt vundet derved, affet fra, at der er nogen Forskjel i Størrelsen af det Deberlag, som man vil yde Forpagterne, imellem de to Mindretal, som her have stillet selvstændige Forslag. Jeg skal derfor anbefale det Forslag, jeg har nævnt, som gaar ud paa at nedsette Summen til 60,000 Kr.

De følgende Forslag ere stillede af vedkommende Ministre og tiltraadte af Udvalget i sin Helhed i Genhold til de Motiver, der have ledsaget dem. Jeg finder derfor ingen Anledning til at gaa nærmere ind paa dem, men skal henvisse til de Skrivelser, der ere trykte som Bilag til Udvalgets Endringsforslag. — Tilbage staa kun de to sidste Forslag, som ere stillede af to Mindretal, Forslagene Nr. 10 og 11, som begge ere gamle Bekjendte fra anden Behandling. Det første angaar Ombygningen af Kalkbrænderibatteriet, det andet Stokkeby Noer. Jeg finder saa meget mindre Anledning til at komme ind paa disse to Forslag, som der ikke, saa vidt jeg veed, er foregaaet Noget mellem anden og tredje Behandling, som giver dette Thing nogen Grund eller Anledning til at forandre den Stilling, som det indtog ved 2den Behandling. — Endelig er der udenfor Udvalget stillet et Forslag af 15 Medlemmer, som sigter til at søge opført en Fiskehalle ved Gøbjerg Forhavn. Dette Forslag har foreligget Finantsudvalget, hvor den erede Forslagsstiller, der staa i Spidsen for Navnene, har søgt Bistand til Gjennemførelsen af Forslaget. Finantsudvalget er i sin Helhed enigt om at fraraade dette Forslag paa nærværende Erin. Udvalget kan ikke anse det for helbigt, at der paa dette Tidspunkt ved 3die Behandling, tilmed ved privat Initiativ, jilles et nyt Forslag, som ikke har kunnet være Gjenstand for den Overveelse og det Samraad med Ministeren, der i og for sig maatte siges at være nødvendigt for slige Forslag. Men samtidig med, at jeg udtaler dette og altsaa fraraader Forslaget, skal jeg sige, at selve Xanten, der ligger til Grund derfor, ikke har mødt nogen Uvillie i Finantsudvalget. Man har tvertimod erkjendt, at det var en Sag, der fortjente Overveelse, og som rimeligvis, naar den paa et følgende Mars Finantslov kommer frem med Ministerens Understøttelse, vil blive modtagen med Belvillie i Finantsudvalget. Det er, hvad jeg paa dette Tidspunkt har at udtale.

Sviid: Paa Medforslagsstilleres og egne Begne tillader jeg mig at anbefale Endringsforslaget udenfor Listen. Forslaget er fremsat i

Tillid til den Interesse for Fiskeriets Fremme, som ofte har givet sig Udtryk saavel fra den høitærede Indenrigsminister som fra det høie Thing, idetmindste fra adskillige Medlemmer heri Thinget. Vi have troet, at man vilde være villig til at benytte denne Anledning til paa en fornuftig og hensigtsmæssig Maade at støtte denne Interesse og yde Bidrag til, at denne Interesse faar et synligt Udtryk. Fiskeriet ved Gøbjerg har i det foregaaende Aar været saa godt som uden nogen som helst Betydning. Man kan sige, at det ikke har givet et Udbytte af en eneste Dre, medens det derimod i den sidst forløbene Vinter har kunnet beskæftige 2—300 Menneker. Nu veed den høitærede Minister saavel som Thinget nok, at Fiskeproduktet ikke kan afsættes paa vedkommende Sted, men skal forsendes over Hamborg til Lybtsland, og jeg maa her tillige bede erede Medlemmer at erindre, at det er ikke blot Hamborg, det gjælder om; thi Nordtyskland kan forsyne sig selv med Fisk, medens derimod Fisken fra Danmark skal Syd for Berlin, Kölln og Magdeburg for at finde Affætning, vel at mærke, naar den skal være i ferst Tilstand. Det har viist sig, at Fiskeriet ikke kan bære sig selv og tillige give et lille Udbytte, naar ikke Produktet kan afsættes i Lybtsland i ferst Tilstand. Naar man vil erindre det, tror jeg, det vil staa klart for Thinget, at naar Fiskerne komme til Forhavnen med deres Fisk og saa paa Vogne skulle transportere den til Gøbjerg til et privat Hjem, for der at faae dem rengjorte og indpakkede og saa igjen vr. Age førte til Sernbanegaarden, lider Fisken saameget ved denne Transport i løs Tilstand, at det bidrager til, at man ikke saa let affætter den til en nogenlunde forsvaerlig Pris; thi det er jo et Produkt, der lider overordentlig meget ved en saadan Transport. Det har undertiden om Vinteren været tilladt at rengjøre og indpasse Fisken ved Forhavnen, men vel at mærke kun undertiden, og man har da maattet staa der ofte i ublidt Veirilig, under aaben Himmel naturligvis, og rengjøre og nedpasse Fisken. Det har gjort, at man ikke har kunnet faae den forsvaerlig rengjort og forsvaerlig nedpakked, hvilket da indvirker overordentlig ugunstig paa Forsendelsen. Folk skulle saa tillige have Vægt, Emballage og øvrige Redskaber staaende der under aaben Himmel. Allige maa jeg minde om den Tidspilbe, der er ved denne Transport fra Forhavnen og til Byen og siden igjen til Banen. Fisken skal indleveres paa Banegaarden Kl. 6, for at komme med Toget Kl. 8 og for da at være i Hamborg Kl. 7½ næste Morgen og saa gaa videre til Midtyskland. Det bevirker, at Fiskerne egentlig kun faae en halv Arbeidsdag. De skulle jo nemlig meget langt ud for at fiske, for at de kunne gjøre en egentlig Fangst; den Tid, de da maa have til at seile til Havnen, transportere Fiskene til Byen og senere til Banegaarden, og den Tid, der er fornøden til